

Niniejsza książka podejmuje rekonstrukcję i krytyczną analizę dorobku Stefana Morawskiego z dziedziny filozofii sztuki. Ponadto, co nie było moim pierwotnym zamiarem, stanowi wprowadzenie w główne zagadnienia podejmowane przez tę dyscyplinę wiedzy w XX wieku. Problematyka poruszana przez Profesora jest niezwykle ważna zarówno na gruncie polskiej, jak i międzynarodowej estetyki. Uczestnicząc aktywnie w jej życiu, obserwował ją wnikliwie i w sposób kompetentny reagował na kolejne podejmowane przez nią wyzwania. Często w publikacjach czerpiących z dorobku Stefana Morawskiego, lub powołujących się nań, podkreślana jest jego funkcja jako osoby rzetelnie informującej o prowadzonych pracach z estetyki poza granicami Polski. To niewątpliwie ogromna zasługa, która wynika z nieprawdopodobnej erudycji Profesora, czego efektem jest także jego styl, określany jako gęsty. Nie to jednak wyznaczyło zasadniczy zrab pracy będącej przedmiotem mojego zainteresowania. Główny wysiłek twórczy Morawskiego w obszarze estetyki polegał na stworzeniu spójnej teorii, obejmującej między innymi przedmiot i metodę badań oraz swoistość nauk humanistycznych i estetyki co do jej statusu epistemologicznego i aksjologicznego. W obszarze filozofii sztuki Uczony ten, poprzez konfrontację swoich poglądów z koncepcjami konkurencyjnymi lub diametralnie odmiennymi, określił rozumienie podstawowych kategorii, takich jak sztuka i jej funkcje społeczne, artysta i proces twórczy, dzieło sztuki i jego odbiór (przeżywanie, wartościowanie), typologia odbiorców, wartości artystyczne (estetyczne), ich sposób istnienia i typologia.